

værterne, skal han straffes efter Lovens Bestemmelser, jeg kunde fristes til at sige: efter Lovens strengeste Bestemmelser. Jeg nævner blot dette ene Eksempel, men jeg vilde gerne, det skulde tages som et Eksempel i al Almindelighed. Jeg tror, som sagt, at det vil være baade til Held for Ædruelighedsarbejdet og en Behagelighed for Administrationen, og jeg tror ogsaa, det vil vise sig at være godt for de næringsdrivende, at de i Fremtiden faa en Lov, der kan overholdes. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale Fællesudvalgets Indstilling.

Jeg vil endnu tilføje — til Dels foranlediget ved, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) sagde om de mange Afholdsbeværtninger —, at selv om han har Ret i, hvad jeg hverken vil benægte men heller ikke kan bekræfte, at der er en Mængde Afholdsbeværtninger, Afholdshjem, eller hvad de nu kaldes, der vise sig at være til megen Gene og Skade for den paagældende Egn, hvor de ligge, og selv om det er rigtigt, at der i og for sig ikke røres ved dette Forhold her i Lovforslaget, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Lovforslaget efter min Opfattelse paa dette Omraade netop betegner et stort Fremskridt sammenlignet med, hvad Ædruelighedskommissionen har foreslaaet. Jeg vil nødig misforstaas — det er ikke min Mening at nedsætte Ædruelighedskommissionens Arbejde —, men den Omstændighed, at vi have beskæftiget os med Sagen i saa lang Tid, har medført, at vi have kunnet indhøste Erfaringer, som Ædruelighedskommissionen ikke har kunnet indhøste. Efter Ædruelighedskommissionens Forslag vilde Afholdsbeværtninger og Afholdsgæstgiverier langt anderledes have kunnet florere. Nu have vi dog opnaaet, at det er blevet understreget, hvad der for Resten allerede er gældende Lov, at en Afholdsbeværtning og en anden Beværtning ere med Hensyn til de Krav, der stilles, naar Talen er om at faa Bevilling, nøjagtigt det samme, saa at Kommunalbestyrelsen faar samme Indseende med og samme Ret til at modsætte sig Oprettelsen af Afholdsbeværtninger som af Beværtninger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke. Jeg tror alligevel, at det ærede Medlem tager noget for let paa Sagen, naar han gaar ud fra, at der ikke naas noget som helst ved det Lovforslag, der her foreligger til Afgørelse og forhaabentlig bliver vedtaget. Jeg anser det for at være en stor Fordel, at det herefter kom-

mer til at staa mere klart for Befolkningen, at Kommunalbestyrelserne ogsaa have Ansvaret for, at Afholdsbeværtningerne komme. Jeg er glad over, at der i saa Henseende er naaet et Resultat.

Jeg forstod det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Mads Larsen), da han tog Forbehold overfor Lovforslaget for at have Ret til at kritisere det, men jeg kunde mindre forstaa ham, da han føjede til, at han vilde have Lov til at blive ved at arbejde for at faa noget, der efter hans Mening var bedre. Det er nemlig en Selvfølge, at alle Medlemmer forbeholde sig dette, hvor forskellig Opfattelse de end have af, hvad der er bedre. Naar Loven skal til Revision om 5 Aar, forbeholder selvfølgelig ethvert Medlem sig i Mellemtiden at arbejde for, hvad han anser for at være bedre, saa det ærede Medlem havde ikke behøvet at tage dette Forbehold. Naar dernæst det ærede Medlem endte med at sige, at han vilde resignere i den Grad, at han vilde stemme for Lovforslaget, synes jeg nok — jeg er selvfølgelig glad over det ærede Medlems Beslutning —, at der ikke bliver meget tilbage af Forbeholdet, for en Kritik af et Lovforslag, man selv har stemt for, vejer ikke saa meget. Det er jeg tilfreds med, for herefter vil man med Rette, naar det ærede Medlem kritiserer, at Rigsdagen har gennemført dette Lovforslag, kunne sige til ham, at han selv har stemt for det. Jeg takker det ærede Medlem for det, men jeg vil atter gøre opmærksom paa, at det havde ikke været nødvendigt at tage det Forbehold, da ethvert Medlem har Ret til at arbejde for noget, som han synes er bedre, selv om han erkender, at det, der naas ved et foreliggende Lovforslag, er det bedste, man for Tiden kunde naa, og saa godt i Sammenligning med, hvad der hidtil har eksisteret, at han ikke tør tage Ansvaret for ikke at tage det, der kan naas. Paa den Maade kommer man ud over de uheldige Tilstande paa det foreliggende Omraade.

Jeg skal paa ny udtale min Glæde over, at vi nu synes at kunne naa et Resultat, og takke de Mænd, ikke mindst den ærede Ordfører i Folketinget (Kvist), for det store Arbejde, de have lagt i denne Sag, og, jeg kan gerne føje til, for den Resignation, der er vist for at naa et Resultat.

Dinesen: Saa vidt gik mine Udtalelser ikke, at jeg ikke kunde se, at der var opnaaet noget som helst ved det fore-